

Predica de la Zürich

Duminică, 26 ianuarie 2020, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Ioan 14:12-20** (...).

Îi mulțumim Domnului! Așa cum a fost amintit, aceasta este prima adunare din acest an în Zürich. Domnul Dumnezeu a încununat anul trecut cu mult har și Îi suntem foarte mulțumitori Domnului că ultimul mesaj a ajuns în întreaga lume și că Dumnezeu ne-a deschis ochii, mintea și înțelegerea ca să putem încadra totul biblic și să recunoaștem timpul și ceasul în care trăim. Fie ca acest an să fie un an jubiliar, un an al îndurării și al binecuvântării, ca toți să ne întoarcem la ceea ce a avut Biserica la început: mântuire deplină, binecuvântare deplină și tot ce a avut adunarea/biserica de la început. Îi mulțumim Domnului că noi trăim în timpul restituirii când toate lucrurile sunt reșezate la locul lor. Așa este și scris în Fapte 3:21 despre Domnul nostru, și anume că pe El cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor.

Astăzi inima îmi este puțin împovărată, dar, pe de altă parte, și ușurată. Într-un punct o suferință profundă și durere, iar în celălalt punct mulțumire și recunoștință pentru ceea ce a făcut Domnul. Noi am aflat și toți știu ceea ce s-a întâmplat în 20 ianuarie 1950 atunci când fratele Branham a vorbit în Houston, Texas, și un predicator baptist l-a provocat și i s-a împotrivit, tăgăduind că Domnul mai vindecă și astăzi. Fratele Branham i-a spus: „Eu nu trebuie să dau mărturie pentru mine. Cel care m-a trimis va da mărturie pentru mine”. Aceea a fost clipa când a fost făcută *această* fotografie cu stâlpul de foc deasupra capului fratelui Branham. Domnii Ayers și Kiperman au făcut multe fotografii. Apoi Domnul S-a coborât în *acest* stâlp de foc.

Scumpii mei frați și surori, cu toate că eu credeam, am vrut să mă conving. Când eram în drum spre Tucson, Arizona, am făcut o escală la Washington D.C. și am căutat Muzeul de Artă până am găsit

fotografia pe care am ținut-o apoi în mâinile mele, și am văzut cu ochii mei că mărturia a fost adevărată. Aici avem o broșură unde este descrisă că dr. George G. Lacy a expertizat acea fotografie și a făcut un raport în care a scris că acea lumină supranaturală trebuie să fi fost acolo, altfel obiectivul camerei n-ar fi putut s-o surprindă. Ne vom întoarce imediat la acest lucru.

Celălalt lucru este referitor la 23 ianuarie 1945. Toți cei ce sunt mai tineri nu pot încadra lucrurile cum trebuie și nu pot simți ca mine și ca alții care suntem mai înaintați în vârstă și am trăit când Armata Roșie a eliberat Auschwitz-ul, în 23 ianuarie 1945. Scumpii mei frați și surori, îmi este pe inimă ca Dumnezeu să binecuvânteze Israelul, să-i binecuvânteze și să-i binecuvânteze din nou. Am adus cu mine o listă cu 21 de țări care au fost ocupate de naziști în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Aproape toți evreii din aceste țări au fost deportați și poți vedea câți din fiecare țară au fost deportați în cele cinci lagăre de exterminare care existau atunci. Dacă citești aceste lucruri atunci îți atinge inima. Domnul nostru a prezis aceste lucruri, fie în Mat. 24, fie în Lc. 21 îndeosebi vers. 24 și 25 unde este scris că Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri, până se vor împlini vremurile neamurilor și că ei vor cădea sub ascuțișul sabiei, vor fi luați robi printre toate neamurile; totul a fost prezis. Toate lucrurile s-au întâmplat. Noi doar percepem acest lucru și Îi mulțumim Domnului.

Eu m-am bucurat că joi în Yad Vashem, pe muntele Hertzl, s-au reunit 50 de conducători de stat și au recunoscut ceea ce li s-a făcut evreilor. În parte noi am ascultat luările lor de cuvânt. Domnul a reparat paguba și a strâns pe poporul Său din toate popoarele și din toate limbile, și așa cum este scris așa o credem și așa este. În timpul nostru s-a împlinit că Domnul a strâns pe poporul Său Israel din toate popoarele și din toate limbile și i-a adus înapoi în țara făgăduită pentru că acolo se vor împlini prorociile pe care Dumnezeu le-a hotărât pentru Israel. Și noi am fost introduși în țara făgăduită, în toate făgăduințele pe care Dumnezeu ni le-a dăruit în Cuvântul Său.

Apoi, doar un singur gând în legătură cu conferința de la Davos. Ei au o singură temă principală: schimbările climatice, încălzirea globală. Temperatura mărilor și oceanelor a crescut cu cinci grade și

toți simt că Is. 30:26 se împlinește, încet dar sigur. Soarele va încălzi de șapte ori mai puternic și niciun om nu va putea opri acest lucru. Toate lucrurile se vor întâmpla așa cum au fost spuse mai dinainte până va fi atins punctul culminant. Așa este scris în Is. 30:26 și așa se va și întâmpla. Noi suntem mângâiați și știm că Dumnezeu a prezis totul în Cuvântul Său. Dacă ne gândim că acolo unde astăzi sunt 20 de grade vor fi 140 de grade atunci ce va mai rămâne pe pământ? Dar Dumnezeu a spus-o și se va întâmpla negreșit întocmai așa cum a zis El în Cuvântul Său.

Scumpii mei frați și surori, pentru noi este puternic că trăim aceste lucruri: „Când vedeți și auziți aceste lucruri întâmplându-se atunci ridicați-vă capetele pentru că izbăvirea trupurilor voastre se apropie”. Deseori am spus acest lucru, că noi nu suntem la începutul timpului de sfârșit, ci am ajuns la sfârșitul timpului de sfârșit și profeția biblică se împlinește pe întregul pământ în fața ochilor noștri. În mod deosebit și făgăduința care ne-a fost dăruită: „Vouă v-a fost dat, vouă credincioșilor, voi care ați acceptat și primit ceea ce am spus Eu mai dinainte”. Da, Dumnezeu S-a ținut de Cuvântul Său.

În ultima vreme citim îndeosebi epistolele scrise către Timotei și cele scrise de Petru, unde apostolii, mereu și mereu, au pus revenirea Domnului în centrul scrierilor și vestirii lor și au accentuat pregătirea noastră pentru revenirea glorioasă a Domnului. Petru a scris că „Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, ci are o îndelungă răbdare pentru noi, și dorește ca ultimii să fie chemați și să ajungă la cunoștința adevărului”. Noi Îi suntem mulțumitori din inimă Domnului Dumnezeului nostru că noi trăim în timpul în care profeția biblică a devenit o realitate divină în fața ochilor noștri.

Permiteți-mi să amintesc acest lucru în legătură cu stâlpul de nor și de foc. Mi-am notat versetele biblice care vorbesc despre acest lucru. Deja în Vechiul Testament acestea vorbesc de stâlpul de nor și de foc, care au însoțit poporul Israel zi și noapte. Stâlpul de nor și de foc însoțea poporul Israel. Este scris în Ex. 13:21-22: „*Domnul mergea înaintea lor, ziua într-un stâlp de nor, ca să-i călăuzească pe drum, iar noaptea într-un stâlp de foc, ca să-i lumineze, pentru ca să meargă și*

ziua și noaptea. Stâlpul de nor nu se depărta dinaintea poporului în timpul zilei, nici stâlpul de foc în timpul nopții”. Mergea înaintea lor.

Scumpii mei frați și surori, am devenit noi conștienți de ceea ce s-a întâmplat și în timpul nostru? Când Saul era în drum spre Damasc el a văzut o lumină din cer care lumina mai puternic decât soarele în timpul amiezii și din acea lumină a răsunat un glas: „*Eu sunt Isus din Nazaret, pe care-L prigonești*”. Apoi, dacă ne gândim la acest lucru, cât de des a spus fratele Branham: „Este aceeași lumină, același stâlp de foc care a însoțit poporul Israel”. Exact așa cum fratele Branham a putut spune de circa 1500 de ori în rândul de rugăciune AȘA VORBESTE DOMNUL. Cât de des a amintit el: „Acum lumina este peste acea soră..., peste fratele acela...Acum lumina este între mine și această persoană...”. În acea lumină supranaturală el vedea cine este persoana respectivă, de unde venea, ce problemă avea și toate amănuntele.

Dragii mei frați și surori, aceasta ne duce înapoi la chemarea din 6 mai 1946: „Așa cum lui Moise i-au fost date două semne tot așa și ție îți vor fi date două semne”. Pe mine mă interesează un singur lucru: că același Domn S-a descoperit în același fel în timpul nostru și l-a trimis pe robul și prorocul Său, așa cum a făgăduit El pentru ca să ne aducă înapoi la Dumnezeu, înapoi la început.

În mod deosebit acest gând: „*la împlinirea vremii*”. Pavel spune că revenirea Domnului va avea loc la împlinirea vremii. Pavel vorbește despre faptul că la timpul hotărât Domnul a descoperit Cuvântul Său. Dacă este în voia lui Dumnezeu o voi scrie în scrisoarea circulară. La timpul hotărât Domnul i-a spus lui Avraam: „După patru sute de ani Eu voi scoate din robie pe urmașii tăi”. El a hotărât chiar și timpul în care se va întâmpla, iar când s-a împlinit vremea, a avut loc. Aceste două exprimări sunt foarte importante: „*La împlinirea vremii*”, și „*Astăzi s-a împlinit această Scriptură*”.

În Gal. 4:4 Pavel a scris: „*Când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie*”. Așadar când timpul hotărât de Dumnezeu s-a împlinit, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său. Apoi în Lc. 4 este scris că Domnul nostru a luat Cuvântul în mâinile Sale, și era în gura Lui, apoi a citit Is. 61:1 și 2b și a spus: „*Astăzi s-au împlinit*

cuvintele acestea din Scriptură pe care le-ați auzit”(Lc. 4:21). Ambele aparțin împreună: „la împlinirea vremii/când timpul s-a împlinit”, și „Astăzi s-a împlinit ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru acest timp”. Astfel noi vedem că suntem o parte directă a istoriei mântuirii în care noi trăim.

Prin credință, spre cinstea lui Dumnezeu, pot spune că fiecare Cuvânt ne-a fost descoperit și nu trebuie să discutăm despre niciun punct. Ci liber și deschis putem propovădui Cuvântul prețios și sfânt al lui Dumnezeu. Atunci când a sosit timpul Moise a trăit slava supranaturală a lui Dumnezeu când i s-a arătat în rugul de foc, și din acel rug de foc Domnul i-a vorbit, iar Moise a trebuit să-și dea jos încălțăminte. Dar el a primit o însărcinare divină și a știut că trebuie să îplinească lucrul pentru care l-a hotărât Dumnezeu: „Strânge poporul la Mine”. Iar el a trebuit să meargă la faraon și să-i spună: „Lasă pe fiul Meu, lasă pe întâiul Meu născut să plece ca să-Mi slujească”. Cuvântul „fiu”, „lasă pe fiul Meu întâi născut Israel să plece”. Apoi în Osea 11:1: „*Eu am chemat pe fiul Meu din Egipt*”.

Apoi mergem în Evanghelia după Matei și vedem că Iosif a trebuit să ia Pruncul și pe mama Lui și să plece în Egipt ca să se îplinească ce fusese vestit de Domnul prin prorocul care zice: „*Am chemat pe Fiul Meu din Egipt*”. O conformitate deplină a Vechiului cu Noul Testament, este minunat! Este ca un fir roșu care, punct cu punct, evidențiază tot ce se întâmplă. Iar noi vedem ceea ce a făcut Dumnezeu. La fel, Domnul a anunțat mai dinainte cei 70 de ani de robie pentru poporul Israel, iar la împlinirea vremii Dumnezeu S-a îngrijit ca făgăduința Lui să se îplinească.

Ioan Botezătorul a fost un proroc făgăduit. Totul a fost vestit dinainte, și la timpul hotărât de Dumnezeu s-a întâmplat. Apoi a venit îngerul Gavril și a vorbit cu Zaharia; același înger a venit la Maria și a vorbit cu ea. Supranaturalul avea loc în clipa când Domnul începea să îplinească profeția biblică. Însuși Domnul Dumnezeu a vegheat asupra Cuvântului Său.

Apoi venim repede la ultimul mesaj, la 11 iunie 1933. Sunt câteva zile pe care le-am memorat. În 11 iunie 1933 fratelui Branham i-a fost spus: „Așa cum Ioan Botezătorul a premers prima venire a lui

Hristos așa vei fi trimis tu cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Eu am mai găsit un al patrulea citat unde se spune că mii de oameni au văzut când lumina s-a coborât și a rămas asupra fratelui Branham; apoi fratele Branham a auzit glasul care a răsunat: „Așa cum Ioan Botezătorul a premers prima venire a lui Hristos așa vei fi trimis tu cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Eu m-am bucurat de faptul că în citatul respectiv din anul 1964 fratele Branham a accentuat: „Mii de oameni au văzut lumina care s-a coborât în jos și a rămas asupra mea”. Poate o voi aminti din nou în scrisoarea circulară. Dumnezeu a avut mereu martori. El a spus ucenicilor Săi: „*Voi sunteți martorii Mei*”. Martorii trebuie să fi văzut ceva, trebuie să fi trăit ceva.

Domnul a confirmat ambele lucruri în timpul nostru. În martie 1962 fratelui Branham i-a fost arătat într-o viziune că în Arizona se va coborî un nor supranatural, și i-a fost spus clar: „Când vor lărgi strada pe care locuiești atunci a sosit timpul când tu trebuie să te muți în Arizona”. Lui i-a fost dată călăuzirea prin viziune în toate amănunțele. „Când conducerea orașului va lărgi strada pe care locuiești și buldozerele vor circula în susul și-n josul străzii și gardul tău va fi pus pe iarba din fața casei, atunci a sosit timpul”.

Scumpii mei frați și surori, vă puteți da seama ce înseamnă acest lucru pentru fratele Frank? La începutul lui decembrie am fost în Jeffersonville, Indiana, am văzut buldozerele, am văzut cum se făceau măsurătorile, am văzut gardul pus pe iarba din fața casei fratelui Branham. Apoi fratele Branham mi-a spus: „Trebuie să-mi împachetez lucrurile, trebuie să ne mutăm în Arizona așa cum mi-a spus Domnul”. De aceea el m-a rugat să predic în locul lui în Los Angeles pentru că el nu mai putea merge în acel loc. Apoi în 26 decembrie el s-a mutat în Tucson, Arizona; iar în 28 februarie el a fost pe muntele Sunset atunci când norul supranatural s-a coborât și a văzut pe cei șapte îngeri care erau învăluiți în acel nor. El a spus că cel de-al șaptelea înger a fost cel ce a vorbit cu el și a însemnat pentru el mai mult decât toți ceilalți șase. Îngerul mi-a spus: „Întoarce-te la Jeffersonville pentru că a sosit timpul deschiderii celor șapte peceti”. Eu sunt un martor ocular, sunt un martor audibil, am fost acolo. Eu am văzut vârfurile copacilor retezate și

atârnau. Îi mulțumesc Domnului Dumnezeuului nostru că El nu doar a dat o chemare directă, ci S-a și îngrijit ca eu să fi trăit personal o mare parte din ceea ce a făcut El într-un mod supranatural în slujba fratelui Branham. Aș putea aminti trei date deosebite. Nu știu ce înseamnă acest lucru pentru voi, dar eu pot spune că n-am urmat unor basme meșteșugit alcătuite, ci am primit îndurare de la Dumnezeu. El a călăuzit și a condus lucrurile în așa fel că eu să pot trăi aceste lucruri.

O mai spun o dată. Fie că este vorba de stâlpul de foc sau stâlpul de nor, așa cum în Vechiul Testament a fost stâlpul de foc noaptea, și stâlpul de nor ziua, tot așa în timpul nostru Domnul S-a coborât și a vizitat poporul Său, prin har, a dăruit călăuziri și ne-a întors la Cuvânt.

Scumpii mei frați și surori, doresc să citesc doar câteva versete biblice din epistola lui Petru. Eu nădăduiesc și cred că ascultați cu inima și vă bucurați că noi, conștienți, trăim această ultimă perioadă prin harul lui Dumnezeu. Trăim chemarea afară, separarea, pregătirea.

Spunem încă o dată cu o foarte mare durere. În primele douăzeci de versete din 1 Cor. 10 Pavel a descris ceea ce s-a întâmplat în pustie. El a scris despre Stânca aceea care era Hristos, din care toți au băut, de mana pe care toți au mâncat-o. Iar în final el a trebuit să scrie că cei mai mulți dintre ei n-au fost plăcuți lui Dumnezeu și au pierit în pustie. Aceasta îți atinge adâncul adâncului sufletului. Stâlpul de nor și de foc îi însoțea neconținut, au mâncat mana, au băut apă din stâncă, prezența lui Dumnezeu era în mijlocul lor, și totuși acolo era un Core, un Datan, un Abiram și toți oamenii care s-au răzvrătit împotriva lui Moise. Toți care rătăceau în inimile lor au căzut în idolatrie cu toate că prezența supranaturală era acolo.

Vă rog să nu vă supărați pe mine. Dar eu mă gândesc că mulți frați vorbesc de stâlpul de nor și de foc; apoi ei vorbesc despre proroc și spun: „profetul...profetul...”, dar ce fac ei cu aceasta? Este strigător la cer. N-are nimic de-a face cu stâlpul de foc și de nor. Sunt căile și gândurile lor proprii. Nici nu doresc să amintesc acest lucru. Dar îndeosebi în anul 1976 când era punctul culminant al răspândirii învățaturii nebiblice că „În anul 1977 va avea loc revenirea Domnului” fratele responsabil din Tucson a venit la Krefeld împreună cu întreaga familie, soția și cele trei fiice ale sale, mi-a pus pistolul în piept și m-a

întrebat: „Frate Frank, crezi tu ce a zis profetul că «în anul 1977 se vor sfârși toate lucrurile?»”. Eu am spus: „Nu, eu nu cred acest lucru”. Eu vă și spun de ce. Pentru că în anul 1976, viu este Domnul!, când mă plimbam în jurul casei lui Dumnezeu dintr-o dată am auzit glasul Domnului: „Robul Meu, mergi pe parcela de teren a vecinului și dedică-Mi-o Mie. Pentru că aici vor veni mulți oameni din diferite țări care vor avea nevoie de cazare. Zidește pe acest teren”. Aceasta a fost o poruncă directă a Domnului. Voi cunoașteți toată istorisirea. Terenul vecinului era îngrădit cu un gard de 1,2 metri din sârmă ghimpată fiindcă acolo fusese un lagăr pentru prizonierii din timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Tocmai acel teren trebuia să-l cumpăr și să zidesc pe el. Astfel că eu i-am putut spune fratelui din Tucson: „Eu nu cred ceea ce spui tu”. Atunci el mi-a spus: „Atunci eu nu-ți mai pot da mâna”. Apoi a plecat cu soția și cele trei fete ale sale în Olanda și apoi s-a întors în Statele Unite.

Dar niciunul dintre toți care au împărțiat învățături greșite n-au corectat niciodată nimic, niciodată n-au retras nimic din ceea ce au spus greșit. Oameni care au fost duși în rătăcire s-au referit la fratele Branham și la supranatural, au alergat mai departe pe căile lor proprii și au introdus învățături distrugătoare.

De aceea să fim mulțumitori și recunoscători că Domnul ne-a menținut în scumpul și sfântul Său Cuvânt, prin har. Cu adevărat eu pot spune că totul este doar har pe care Domnul ni l-a dăruit în decursul acestor mulți ani. Aceasta a fost și porunca pe care am primit-o: „Eu te voi trimite în alte orașe ca să propovăduiești Cuvântul Meu”. Scumpii mei frați și surori, la o astfel de însărcinare îți trece prin măduva oaselor. Nimeni nu-și poate închipui ce absolut este în glasul Domnului, cum te străpunge și îți trece prin măduva oaselor. Îi aducem mulțumire Domnului. El a vegheat asupra mea, a vegheat asupra Cuvântului Său. Până astăzi eu n-am vestit nicio singură interpretare, nicio singură învățătură greșită. Eu am predicat doar Cuvântul lui Dumnezeu. Și toți cei ce sunt din Dumnezeu vor auzi Cuvântul lui Dumnezeu.

Scumpii mei frați și surori, de ce amintesc eu toate aceste lucruri în acest loc? Este prima adunare din Zürich din acest an. Și cu

adevărat noi suntem pe deplin convinși că acest an va aduce cu el binecuvântări ca niciodată înainte. Duhul Sfânt va conduce la o străpungere și noi vom fi cuprinși în adâncul adâncului nostru și, prin credință, Îl vom trăi din nou pe Dumnezeu.

În 1 Pet. 1:18-19 este scris: „*căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumparați din felul deșert de viațuire pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană*”.

Îi aducem mulțumiri Domnului pentru un astfel de Cuvânt. La acest Cuvânt putem spune un „Amin” din toată inima. Noi n-am fost răscumparați cu argint sau cu aur, ci am fost răscumparați cu sângele scump și sfânt al Mielului lui Dumnezeu, am fost răscumparați și eliberați de vina noastră, toate păcatele ne-au fost iertate și noi suntem împăcați cu Dumnezeu.

Încă o dată vers. 19: „*ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană*”. Vers. 20: „*El a fost cunoscut mai înainte de întemeierea lumii...*”. Vedeți voi aici? Înaintea întemeierii lumii El a fost cunoscut, hotărât. Și noi am fost hotărâți înaintea întemeierii lumii să credem acum, să primim acum și să-I mulțumim Domnului pentru ceea ce face El în prezent.

Acum vers. 21: „*care prin El sunteți credincioși în Dumnezeu*” („ați ajuns la credința în Dumnezeu” – lb. germ.) *care L-a înviat din morți și I-a dat slavă, pentru ca credința și nădejdea voastră să fie în Dumnezeu*”.

Noi toți știm că cine nădăjduiește și crede ceea ce a făgăduit Dumnezeu nu va rămâne niciodată de rușine. Pentru că Dumnezeu este legat de Cuvântul Său și El ține ceea ce promite.

Vers. 23: „*fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac*”.

Aici sunt repetate ambele lucruri. Este accentuat ceea ce s-a întâmplat prin Sânge: iertare, împăcare, har și mântuire deplină; iar apoi nașterea din nou, viața nouă. Încă o dată vers. 23: „*fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță* (trecătoare) *care poate putrezi, ci*

dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac”.

Scumpii mei frați și surori, cât de des am accentuat noi acest lucru, că Cuvântul trebuie sădit în interiorul nostru. Cuvântul este sămânța divină, și Duhul Sfânt vine asupra Cuvântului ca să scoată la suprafață viața nouă în noi, să se manifeste.

Vers. 25: *„dar Cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este Cuvântul care v-a fost propovăduit prin Evanghelie („ca mesaj al mântuirii” – lb. germ.)”.*

Aici avem un cuprins al lucrurilor care s-au întâmplat prin Sângele Mielului lui Dumnezeu. Toți aceia care au primit Sângele scump, care au primit Cuvântul și ceea ce s-a întâmplat pe Golgota, sunt născuți din nou la o nădejde vie.

Apoi citim din 1 Pet. 2:6: *„Căci este scris în Scriptură: «Iată că pun în Sion o Piatră din capul unghiului, aleasă, scumpă; și cine se încrede în El nu va fi dat de rușine.»”.*

Scumpii mei frați și surori, haideți să ne punem încrederea numai în El, să ne încredem în ceea ce a făcut El pentru noi când a strigat pe cruce: *„S-a isprăvit!”.*

Citim mai departe în vers. 7: *„Cinstea aceasta este, dar, pentru voi care ați crezut!”.*

Te încrezi tu în El? Ai tu această încredere? Primești tu ceea ce a făgăduit El? Dacă accepți și primești prin credință, atunci se va întâmpla în tine, prin tine și cu tine, că făgăduințele lui Dumnezeu devin realitate în viața ta.

Încă o dată vers. 7: *„Cinstea aceasta este, dar, pentru voi care ați crezut!”.* Pentru voi care vă încredeți. Iar noi avem/posedăm această încredere. Acest bun prețios ne este dăruit. Iar mai departe este scris: *„Dar pentru cei necredincioși, «Piatra pe care au lepădat-o zidarii a ajuns să fie pusă în capul unghiului»”.* Aici o avem scris negru pe alb.

Pentru unii este o Piatră aleasă și scumpă pe care este fondată Biserica. Iar noi ca niște pietre vii suntem zidiți pe această temelie divină, o casă duhovnicească a lui Dumnezeu. Necredincioșii n-au nicio

încredere, n-au nicio credință. În neascultarea și necredința lor, ei s-au poticnit de El. Așa a fost în timpul lui Isus. Toți cărturarii, fariseii și saducheii n-au recunoscut ceea ce s-a întâmplat în timpul lor. Ei au cântat mai departe din psalmii lor, au citit frumos din Tora și au trecut respingător pe lângă ceea ce făcea Dumnezeu în prezentul lor.

O spunem încă o dată. Este bine de acei copii ai lui Dumnezeu care trăiesc acum pe pământ, Îl cred pe Dumnezeu și au încrederea că tot ceea ce a făgăduit El va și face, prin har. Aceasta este mărturia noastră și ne deosebește de toți care zac în propriile lor crezuri. Toți au crezurile lor, toți au convingerile lor de credință, toți au învățăturile lor. Putem merge de la o biserică la alta, de la o adunare la alta și putem vedea că toți își au crezurile lor pe care și le-au scris frumos. Noi avem credința noastră care este ancorată în ceea ce este scris negru pe alb în sfintele Scripturi. Dumnezeu S-a îngrijit ca noi să avem sfintele Scripturi, Vechiul și Noul Testament. Și așa cum am accentuat, un Testament este moștenirea. Iar noi suntem moștenitorii lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Isus Hristos, prin har.

Citim mai departe în vers. 8: „*Și «o Piatră de poticnire și o Stâncă de cădere.»...*”, cum este scris în Is. 8:14. „*...Ei se lovesc de ea, pentru că n-au crezut Cuvântul, și la aceasta sunt rândușiți*”. Ei se poticnesc de El din cauza necredinței și neascultării lor față de Cuvânt, și la aceasta sunt rândușiți. Aceasta doare, dar așa este, așa este. Pe cât de sigur noi care credem am fost hotărâți mai dinainte să primim totul, să trăim totul și prin credință să-L cinstim pe Domnul, pe atât de sigur toți cei ce nu cred rămân în neascultare și necredință și sunt hotărâți să cadă, să se supere de tot.

Doresc să știu câți se supără când eu dau mărturie de ceea ce a făcut Dumnezeu în mod supranatural în timpul nostru, și îndeosebi în slujba fratelui Branham. Vă rog scuzați-mă; dar să-i luăm odată pe toți marii evangheliști care în final au trecut respingător pe lângă ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru acest timp. Ei și-au zidit imperiile lor uriașe și au devenit multimilionari. Și care este rezultatul final?

Aici avem ceva ce ne-a devenit prețios și valoros: harul. Prin credință să acceptăm și să primim ceea ce a făgăduit Dumnezeu. Lui să-I mulțumim pentru aceasta și pentru faptul că în timpul nostru El S-a

descoperit în stâlpul de foc și de nor. Dar noi nu ne oprim la aceasta, ci ne îndreptăm înspre ceea ce ne-a fost lăsat scris prin Petru: că noi suntem răscumpărați prin Sângele Mielului fără cusur; prin Cuvântul lui Dumnezeu, prin sămânța divină am fost înnoiți și am trăit nașterea noastră din nou în mod personal.

Așadar nu doar să vorbești despre lucrurile supranaturale pe care le-a făcut Dumnezeu în timpul nostru. Ci prin credință noi acceptăm și primim ceea ce ne-a pus la dispoziție Dumnezeu prin puterea răscumpărării și avem parte de pregătire și desăvârșire, desăvârșirea Bisericii.

În vers. 10 apostolul mai spune o dată: „*pe voi, care odinioară nu erați un popor, dar acum sunteți poporul lui Dumnezeu*”. Odată eram fără Dumnezeu, fără har, fără îndurare. „...*dar acum ați căpătat îndurare*”.

Scumpii mei frați și surori, noi toți am fost împărștiați între națiuni, nu eram poporul Lui. Dar în prima conversație cu Avraam Domnul i-a dat făgăduința: „*toate familiile/neamurile pământului vor fi binecuvântate în tine*”(Gen. 12:3). Cu adevărat așa se va întâmpla până la sfârșit. Acum răsună ultimul mesaj, Domnul Își cheamă poporul afară din toate popoarele și din toate limbile. Deseori am spus acest lucru: ultima predică trebuie să corespundă cu prima predică, ultimul botez trebuie să corespundă cu primul botez, totul trebuie să corespundă sută la sută. În Biserica/Adunarea nou testamentară totul trebuie să fie reșezat în starea originală. Iar pentru aceasta Dumnezeu să dăruiască har tuturor fraților care câteodată au greuțai cu versete biblice foarte simple în care nu voi intra astăzi.

Sunt unii frații care au alunecat pe diferite căi și se preocupă cu întrebări: „dacă Pavel a fost pus în numărul celor 12 apostoli” sau dacă „Matia a fost bărbatul din Fap. 1 care a fost tras la sorți”? Eu am spus-o unui frate. Trebuie doar să citești 1Cor. 15 unde Pavel a dat mărturie de ceea ce s-a întâmplat după înviere: „*că (mai întâi) S-a arătat lui Chifa, apoi celor doisprezece*”. Așadar alegerea din Fap. 1 a fost corectă înaintea lui Dumnezeu, dar Pavel a fost un apostol; el a accentuat apostolia mereu și mereu. Dar Matia, bărbatul din Fap. 1, care a fost rânduit ca martor al învierii Lui prin tragere la sorți, a aparținut de cei

12 cu care Domnul S-a întâlnit după învierea Sa, înainte ca Pavel să fi mers pe calea spre Damasc. Scumpii mei frați, nu vreau să-mi mai pierd vremea cu astfel de întrebări și răspunsuri. Fie ca toți frații să-și găsească locul lor în Împărăția lui Dumnezeu.

Iar alți frați doresc să știe dacă Iuda a fost prezent la Cină. Îi rog frumos să citească totul. Cine citește în Evanghelia după Matei și Evanghelia după Marcu o poate vedea. „*Cel ce va întinge bucățica cu Mine în blid acela este*”. La Cină nimeni n-a întins bucățica în farfurie, ci doar la cina pascală. Șapte zile trebuia mâncată pâine nedospită. Apoi era Pesah (Paștile) când avea loc cina pascală și se întingea cu pâinea în farfurie și o mâncai cu sos. Dar la Cină Domnul a luat pâinea, a binecuvântat-o și a dat-o ucenicilor Săi. Apoi El a luat paharul, l-a binecuvântat și li l-a dat, și ei toți au băut din pahar. Cât de clar și adevărat este Cuvântul lui Dumnezeu! De ce unii frați nu se întorc înapoi la Cuvânt? Ei se ceartă între ei și dezbină adunările doar pentru că ei nu rămân conștiințioși și nu se întorc înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu.

Scumpii mei frați și surori, să cuprindem despre ce este vorba acum. Eu sunt cu adevărat mulțumitor. Vă rog să vă întoarceți smeriți înapoi la Domnul. David a fost acela care a spus într-un Psalm: „*Jertfele plăcute lui Dumnezeu sunt un duh zdrobit, o inimă zdrobită și mâhnită (smerită)*” (Ps. 51:17).

Să vă spun ceva. Aș dori să număr de câte ori am umblat în sus și-n jos de când am citit acest verset biblic în mod conștient. Jertfele care Îi plac lui Dumnezeu sunt o inimă zdrobită și un duh smerit. Și cu un strigăt interior peste buzele mele au venit aceste cuvinte: „Doamne, Te rog dăruiește-mi o inimă zdrobită, dăruiește-mi un duh smerit!”. Voi știți că o inimă de piatră nu poate fi smerită și zdrobită. Doar o inimă simțitoare poate fi zdrobită și smerită. Fie ca Dumnezeu să ne dăruiască o astfel de inimă, să acceptăm și să primim, și un astfel de duh smerit și zdrobit, prin har. Nu să știm totul mai bine sau mai mult. Ci cu adevărat să respectăm Cuvântul lui Dumnezeu în toate domeniile și să credem doar cum zice Scriptura.

Același lucru este și în legătură cu Cina. De ce și în acest punct oamenii nu respectă Cuvântul? În Jeffersonville, în timpul fratelui

Branham eu am sărbătorit ambele, atât Cina cât și spălarea picioarelor. De ce acum unii frați fac spălarea picioarelor înainte de Cină și după aceea Cina? De ce? De ce ei fac lucruri care cu adevărat nu trebuie să fie făcute? Doar ca să producă neliniște? O spun liber și deschis. Cine acum are o chemare și o trimitere acela nu va intra în certuri de cuvinte care nu duc la nimic bun. Ci el va lăsa ca valabil numai Cuvântul lui Dumnezeu, va căuta pacea cu toți și o va păstra, astfel ca Domnul să se simtă bine în mijlocul poporului Său și să-Și aducă lucrarea la încheiere în noi toți.

Dorința mea și voia lui Dumnezeu este ca toți frații de pe întregul pământ care slujesc cu Cuvântul să nu prezinte nimic din ceea ce produce tensiune sau cauzează despărțiri. Ci ei să fie călăuziți de Duhul lui Dumnezeu, și în unitatea Duhului să slujească, să împartă Cuvântul în mod corect și să dea hrana duhovnicească poporului lui Dumnezeu.

Lui, Singurului, adevăratului Dumnezeu Îi aducem slava, cinstea. Fie ca toți să fim întăriți, binecuvântați, cu curaj nou să propășim și să intrăm în acest an nou, în deplina convingere că Domnul va face totul bine cu noi. Peste tot sunt neazuri, în familii, în căsnicii; niciodată înainte n-au fost atâtea neazuri ca în timpul nostru. Dar Domnul este credincios. Ps. 50:15, *Cheamă-Mă în ziua neazului, și Eu te voi izbăvi*”, și voi împlini ceea ce Îmi cereți pentru ca Numele Meu să fie slăvit și cinstit. Noi putem veni la El și El o va face bine. El care Și-a vărsat Sângele pentru noi, care ne-a dăruit Cuvântul Său, El care S-a făcut de cunoscut în timpul nostru într-un mod supranatural, în stâlpul de foc și de nor, și printr-o însărcinare divină a trimis mesajul înaintea celei de-a doua veniri a lui Hristos. Noi putem spune că astăzi se împlinesc toate aceste lucruri în fața ochilor noștri. Exact așa putem noi spune: „ridicați-vă capetele pentru că voi știți că izbăvirea trupurilor voastre se apropie”. Domnului nostru Îi aducem slava și cinstea în vecii vecilor. Aleluia! Amin.

Să ne ridicăm și să-I mulțumim Domnului împreună. Iubiți frați și surori, acceptați și primiți-o prin credință. Aceasta este ziua, acesta este timpul pe care Domnul l-a hotărât. Noi am citit: „*la timpul hotărât*”, dar cine a hotărât timpul? El a hotărât timpul și a vegheat

asupra Cuvântului Său și împlinește ceea ce a făgăduit. Astăzi, în această adunare, să fim întăriți din nou în credința noastră, în deplina convingere că noi credem doar Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu din toată inima și îl vedem acum în împlinirea lui. Fie că este vorba de schimbările climatice, fie că este vorba despre Israel, despre Neamuri, totul se întâmplă așa cum este scris. Se vor întâmpla semne în soare, în lună și în stele, cutremure, vremuri scumpe.

Iubite Domn, noi vedem întâmplându-se toate aceste lucruri în fața ochilor noștri. Toate se împlinesc așa cum este scris. Mare Dumnezeu, noi venim înaintea tronului harului în credință deplină, sub Sânge, și Îți mulțumim că Sângele noului legământ încă mai este pe scaunul harului și noi trăim încă în timpul harului. Te rog cheamă-i afară pe ultimii, pentru că așa este scris: „Domnul nu întârzie cu împlinirea făgăduinței Lui, ci are o îndelungă răbdare și așteaptă până când ultimii vor fi chemați și vor intra”.

Și astăzi, fie aici sau la toți cei ce ascultă de pe întregul pământ. Iubite Domn, fie ca toți care acum aud și cred personal Cuvântul Tău descoperit și hotărât pentru acest timp, cu toate făgăduințele, fie ca ei să aibă parte de împlinirea lor. Tu cunoști toate necazurile și cererile de rugăciune din mijlocul nostru. Noi Ți le aducem pe toate, Îți aducem toate familiile, pe fiecare în parte, pe toți cei înaintați în vârstă, pe toți cei ce trec prin suferințe. Iubite Domn, Îți încredințăm totul și Te rugăm ca Tu să binecuvântezi. Fie ca să se fi meritat ca astăzi să auzim Cuvântul Tău. Fie ca să se fi meritat că noi credem ceea ce spune și cum spune Scriptura. Și avem parte de ceea ce faci Tu, o, Doamne, în prezent. Ție Îți mulțumim pentru aceasta în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin. Putem spune că El ne-a binecuvântat.

Acum Îi vom aduce cererile de rugăciune. Astăzi am cu mine și untdelemn în cazul în care sunt două, trei situații în care frați, surori trebuie unși cu untdelemn. Bătrânii adunării sunt aici și ne vom ruga sub ungera cu untdelemn a bătrânilor. După serviciul divin veniți și noi ne vom ruga și vă vom unge cu untdelemn.

Domnul să-i binecuvânteze pe toți frații care traduc în alte limbi. Vă rog să mă amintiți în rugăciunile voastre. Când depășești

vârsta de 86 de ani atunci te îndrepti spre 90 și toate lucrurile sunt puțin mai altfel. Dar Îți mulțumim Domnului. El va dărui har.

Se ne ridicăm și încă o dată să-I aducem Domnului toate necazurile și toate cererile de rugăciune. Doamne Dumnezeule atotputernic Îți aducem toate necazurile din mijlocul nostru și de pe întregul pământ. Astăzi Tu ești încă același: Tu salvezi, vindeci, eliberezi și binecuvântezi. Îți mulțumim că Tu Îți confirmi Cuvântul. În rănilor Tale noi suntem vindecați – așa este scris și așa credem. Te rog întărește-i pe toți în credință ca ei să primească lucrul pentru care s-au rugat. Binecuvântează-ne și ridică-Ți Fața asupra noastră. Binecuvântează îndeosebi pe toți cei ce sunt de curând în mijlocul nostru. Binecuvântează-ne pe toți și dăruiește-ne pacea Ta în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.